

عنوان مقاله:

اثر بطلان عقد بر شرط مستقل (توجیه و تحلیل رویه ی قضایی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید مرتضی قاسم زاده - استاد دانشگاه علوم قضایی

محمد قربانی جویباری - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

به موجب مواد 232 الی 246 قانون مدنی، احکام و مسائل شروط ضمن عقد، در قانون مدنی، بر اساس شروط وابسته تنظیم شده است. بر همین اساس، طبق نظر مشهور، در فرض فساد عقد، مطلقاً شروط ضمن آن نیز باطل است و شروط از حیث حدوث و بقاء تابع عقد پایه است. درحالی که تفکیک شروط ضمن عقد به شرط وابسته و مستقل، تحلیل مبانی رابطه شرط با عقد، تمییز شروط مستقل از وابسته و اصل حاکمیت اراده و استفاده از وحدت ملاک قوانین نشان خواهد داد که نظریه مشهور با شروط وابسته همخوانی بیشتری داشته و می توان برای شروط مستقل به لحاظ ماهیت، احکام و آثار ویژه مترتب بر آن، حتی در حالت فساد عقد نیز در برخی موارد، اعتبار قائل شد؛ یعنی حالاتی را می توان یافت که عقد پایه باطل است، ولی شرط ضمن آن (شرط مستقل) به اعتبار خود ادامه داده و مابین طرفین لازم الاتباع است. این دیدگاه به موجب پرونده کلاسه 9109981810200850 و در تایید دادنامه بدوی، توسط دیوان عالی کشور که مطابق اصل 161 قانون اساسی، وظیفه نظارت بر اجرای صحیح قوانین در محاکم را دارد، پذیرفته شده که در مقاله پیش رو به توجیه و تحلیل آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

شرط ضمن عقد، شرط وابسته، شرط مستقل، عقد باطل، رویه قضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884798>

